

Η ΕΛΛΑΔΑ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΟΘΩΝΑ ΩΣ ΤΟ 1897

Μετά την έξωση του Όθωνα, η Αγγλία, η Γαλλία και η Ρωσία επέλεξαν νέο Βασιλιά της Ελλάδας τον Δανό πρίγκηπα Γουλιέλμο-Γεώργιο Γλύξμπουργκ (επίσημα: Βασιλεύς Γεώργιος).

Σύνταγμα του 1864 - Βασιλευόμενη Δημοκρατία

Αναγνώριζε τον **λαό** ως κυρίαρχο και όριζε τον βασιλιά ως ανώτατο άρχοντα. Δικαίωμα ψήφου αναγνωρίσθηκε στους άνδρες που είχαν συμπληρώσει το 21^ο έτος της ηλικίας τους.

Νομοθετική Εξουσία: Βασιλιάς και Βουλή (η Γερουσία καταργήθηκε).

Εκτελεστική Εξουσία: Βασιλιάς με την συνεργασία υπουργών που διορίζει ο ίδιος.

Δικαστική Εξουσία: κηρύχθηκε ανεξάρτητη.

Πολλοί πολίτες πίεζαν τους βουλευτές, για να εξασφαλίσουν διορισμό στο Δημόσιο. Με την σειρά τους οι βουλευτές στήριζαν τον πολιτικό αρχηγό που δεχόταν την πρακτική των χαριστικών διορισμών στο Δημόσιο.

Ο πρωθυπουργός Αλέξανδρος Κουμουνδούρος μοίρασε τα κτήματα που είχαν εγκαταλείψει οι Τούρκοι και δεν είχαν ιδιοκτήτη, ενώ παράλληλα επεδίωξε την επέκταση των εδαφών του ελληνικού κράτους. Ο Βασιλιάς απομάκρυνε τον Κουμουνδούρο, όταν εκείνος αποφάσισε την αποστολή ελληνικού στρατού για την ενίσχυση της Κρητικής Επανάστασης κατά των Τούρκων.

Εδαφικές Επεκτάσεις της Ελλάδας

Ήδη η Αγγλία δεχόταν ισχυρή πίεση στα Επτάνησα από τους αγώνες των Επτανήσιων που απαιτούσαν ένωση με την Ελλάδα και αποφάσισε να προσφέρει στον νέο βασιλιά τα Επτάνησα.

Το 1864 τα Επτάνησα ενσωματώνονται στην Ελλάδα.

Το 1881, μετά από ελληνο-τουρκικές διαπραγματεύσεις η Θεσσαλία (εκτός από την περιοχή της Ελασσόνας) και η επαρχία της Άρτας ενσωματώθηκαν στο ελληνικό κράτος.

Η πολιτική σταδιοδρομία του Χαρίλαου Τρικούπη

Όταν ο βασιλιάς διαφωνούσε με μια κυβέρνηση, δεν δίσταζε να την ανατρέψει. Ο πολιτικός Χαρίλαος Τρικούπης σε άρθρο του με τίτλο «Τις πταίει;» (Ποιος φταίει;) υποστήριξε ότι πρέπει να υπάρχει η **αρχή της «δεδηλωμένης»**: ο βασιλιάς πρέπει να διορίζει πρωθυπουργό μόνο εκείνον τον πολιτικό αρχηγό που έχει την «δεδηλωμένη» (:φανερή) εμπιστοσύνη της Βουλής, δηλαδή την αποδεδειγμένη υποστήριξη της πλειοψηφίας των βουλευτών. Στον Λόγο του Θρόνου το 1875, ο βασιλιάς αναγνώρισε την αρχή της «δεδηλωμένης».

Κύριες πλευρές της πολιτικής του Χαρίλαου Τρικούπη ήταν

- η **κατασκευή μεγάλων έργων υποδομής** (σιδηροδρομικού δικτύου, οδοποιίας, της διώρυγας της Κορίνθου κ.ά.),
- η ανασυγκρότηση των ενόπλων δυνάμεων,
- η θέσπιση αντικειμενικών κριτηρίων πρόσληψης στο Δημόσιο,
- η **επιδίωξη ειρηνικής συμβίωσης με την Οθωμανική Αυτοκρατορία**,
- η βαρύτατη φορολογία,
- η **σύναψη μεγάλων δανείων με τράπεζες του εξωτερικού**,
- η παροχή προνομιακών όρων σε Έλληνες κεφαλαιούχους (:πλούσιους) του εξωτερικού για επενδύσεις.

Το 1893 ο Τρικούπης κηρύσσει την Ελλάδα σε πτώχευση, γιατί η χώρα δεν μπορούσε να εκπληρώσει τις οικονομικές υποχρεώσεις της.

Ο επιβλαβής ελληνοτουρκικός πόλεμος του 1897

Μετά από εκλογές, το 1897 ο πολιτικός αντίπαλος του Τρικούπη και νέος πρωθυπουργός Θεόδωρος Δηλιγιάννης στέλνει στρατό στην Κρήτη προς βοήθεια των επαναστατών κατά της οθωμανικής εξουσίας. Σχεδόν αμέσως άρχισε στην Θεσσαλία ελληνοτουρκικός πόλεμος στον οποίο ο ελληνικός στρατός ηττήθηκε με αρχιστράτηγο τον διάδοχο Κωνσταντίνο. Οι τουρκικές δυνάμεις έφτασαν ως την Λαμία και σταμάτησαν αποχωρώντας από την Θεσσαλία, μόνο όταν η Αγγλία, η Γαλλία και η Ρωσία διαβεβαίωσαν τον Σουλτάνο ότι η Ελλάδα θα πλήρωνε τεράστια πολεμική αποζημίωση.

Η Ελλάδα αναγκάστηκε να συνάψει νέο δάνειο. Οι Δυνάμεις την υποχρέωσαν να δεχθεί μια επιτροπή Διεθνούς Οικονομικού Ελέγχου, η οποία ανέλαβε τη διαχείριση των κυριότερων ελληνικών δημοσίων εσόδων.

Η λαϊκή δυσαρέσκεια εναντίον των πολιτικών και των Ανακτόρων συνεχώς αυξανόταν. Υπήρχαν συνεχείς παρεμβάσεις του βασιλιά Γεωργίου και άλλων μελών της βασιλικής οικογένειας στην εσωτερική και εξωτερική πολιτική, καθώς και στην λειτουργία των ενόπλων δυνάμεων.